

Розділ 4. Методика, досвід

Стаднік Н.В.,

доцент кафедри дошкільної освіти Педагогічного інституту Київського університету імені Бориса Грінченка, кандидат педагогічних наук;

Волинець Ю.О.,

старший викладач кафедри дошкільної освіти Педагогічного інституту Київського університету імені Бориса Грінченка, кандидат педагогічних наук

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ДО ПАРТНЕРСЬКОЇ ВЗАЄМОДІЇ З БАТЬКАМИ ВИХОВАНЦІВ

У статті охарактеризовано складники системи підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти до партнерської взаємодії з батьками вихованців. Визначено сутність поняття «готовність майбутнього фахівця до партнерської взаємодії з батьками дітей дошкільного віку».

Ключові слова: *майбутні фахівці дошкільної освіти, партнерська взаємодія з батьками вихованців, формування професійної компетентності майбутніх фахівців дошкільної освіти.*

Постановка проблеми. Особистість дитини формується у процесі взаємодії з людьми, які її оточують. Успіх процесу формування дитини залежить від соціальної ситуації її розвитку, системи відносин з однолітками та дорослими в закладі дошкільної освіти та сім'ї. Вихователі зацікавлені в наданні допомоги батькам з питань оволодіння ними змістом і організацією виховання дітей у сім'ї, знаннями й уміннями виховного впливу, зацікавлені педагогічно освічувати батьків, установлювати необхідні взаємовідносини між закладом дошкільної освіти та батьками.

Пошук й упровадження сучасних ефективних форм і методів партнерської взаємодії з батьками є особливо актуальним у контексті упровадження концепції Нової української школи, оскільки партнерська взаємодія з сім'єю, спільне створення позитивної емоційної атмосфери довкола дитини допомагає стабілізувати процес сімейних стосунків на користь дітей. Упровадження практик партнерської взаємодії вихователів закладів дошкільної освіти і батьків вихованців спрямоване на досягнення мети дошкільної освіти, яка полягає у забезпеченні цілісного розвитку дитини, її фізичних, інтелектуальних і творчих здібностей на

основі виховання, навчання, соціалізації та формування необхідних життєвих навичок [8].

Тому готовність майбутніх фахівців дошкільної освіти до партнерської взаємодії з батьками вихованців має бути сформована у процесі здобуття спеціальності в закладі вищої освіти й розвиватися у практиці професійної діяльності.

Постановка проблеми в загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковим чи практичними завданнями. Співпраця закладу дошкільної освіти з родинами вихованців реалізується за такими напрямками: створення інформаційно-просвітницького простору для батьків та інших членів родини, які задіяні у вихованні дитини; підвищення фахової майстерності педагогів на основі ознайомлення з родинним досвідом виховання; сприяння інтеграції родинного виховання в суспільне; заохочення батьків бути активними в освітньому процесі; узгодження понять, цінностей, педагогічної позиції, досягнення єдності виховних впливів на дитину в родині та закладі дошкільної освіти; формування в педагогічних працівників і батьків позитивного ставлення до партнерської взаємодії, спонукування їх до дій і моделей поведінки, зорієнтованих на взаєморозуміння і взаємоповагу [6].

У процесі професійної діяльності педагогічні працівники закладів дошкільної освіти реалізують такі завдання, спрямовані на забезпечення партнерської взаємодії з батьками вихованців: формування позитивного ставлення педагогів закладу дошкільної освіти до організації системи роботи з батьками на умовах активної партнерської взаємодії; створення й підтримки творчого, конструктивного педагогічного середовища; підвищення фахової майстерності педагогів на основі ознайомлення з родинним досвідом виховання; забезпечення інформаційної підтримки, планування основних завдань і змісту співпраці закладу дошкільної освіти з батьками; конкретизації напрямів взаємодії, її координації [6].

Аналогічні завдання щодо напрямів і завдань партнерської взаємодії з батьками вихованців є складовою формування готовності майбутніх фахівців до такої праці у професійній діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, у яких започатковано розв'язання порушеної проблеми і на які спирається автор. Проблему взаємодії сім'ї та закладу дошкільної освіти розкрито в сучасних наукових дослідженнях Г. Борин, Т. Жаровцевої, Л. Загик, А. Залізник, В. Іванової, О. Кононко, В. Котирло, Т. Кулікова, С. Ладивір, С. Михальської, В. Нечаєвої, Л. Островської, Е. Панько, Т. Поніманської та інших. У працях Л. Островської, О. Урбанської досліджено форми й методи роботи закладу дошкільної освіти з сім'єю.

У нашому дослідженні використовуємо положення наукових розроблень Г. Борин, Т. Жаровцевої, Е. Панько, у яких розкрито питання підготовки майбутніх фахівців до співпраці з сім'єю, взаємодії сім'ї та закладу дошкільної освіти, проаналізовано теоретичні і практичні питання такої підготовки.

На основі аналізу напрацювань вітчизняних і зарубіжних науковців методологічними засадами дослідження підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти до партнерської взаємодії з батьками вихованців визначено гуманістичний, особистісно зорієнтований, технологічний, контекстний, аксіологічний і рефлексивний підходи; принципи партнерської взаємодії: цілісність вивчення проблеми, комплексне застосування методів, зв'язок теорії із практикою, об'єктивність, педагогічна ефективність, міждисциплінарні зв'язки, додатковість, адекватність, варіативність, генетична зумовленість, цільова детермінація, системність; фактори ефективності підготовки студентів до партнерської взаємодії з батьками вихованців: толерантність, наявність рефлексії в педагогічній діяльності, потреба педагога у творчій діяльності, здатність до педагогічного проектування, варіативність функціонально-рольових позицій взаємодії викладача зі студентами, здатність до емпатії, педагогічна мобільність, критичний склад мислення викладача закладу вищої освіти, професійна компетентність [1; 2; 4; 5].

Дослідження підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти до партнерської

взаємодії з батьками вихованців здійснюється за такими критеріями: пізнавально-орієнтований, діяльнісний, ціннісно-сенсовий, потребнісно-орієнтований.

Науковцями визначено такі показники готовності майбутніх фахівців дошкільної освіти до партнерської взаємодії з батьками вихованців [4]:

- обізнаність студентів із теоретичними основами сім'ї як педагогічної системи, змістом педагогічної взаємодії з сім'ями, методами дослідження сімей;
- уміння обирати і впроваджувати адекватний зміст, методи, форми партнерської взаємодії з сім'ями, організовувати педагогічну взаємодію з батьками вихованців, рефлексувати педагогічну взаємодію з сім'ями;
- визнання цінності сім'ї як педагогічної системи, педагогічної взаємодії з сім'ями, професійної готовності до партнерської взаємодії з сім'ями, а також дослідження педагогічного потенціалу сім'ї, ставлення педагога до спілкування з сім'ями та вибору педагогом власної позиції в умовах взаємодії з сім'ями.

У процесі підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти використано модель формування готовності фахівців дошкільної освіти до партнерської взаємодії з батьками вихованців [4], яка поєднує когнітивний і методичний компоненти. Когнітивний компонент моделі забезпечує формування готовності студентів до роботи з партнерської взаємодії з сім'ями на основі системи інтегративних знань, які має опанувати студент у процесі навчання. Методичний компонент реалізує завдання добору методів, форм і засобів навчання та їх організації в єдину дієву систему.

Готовність майбутнього фахівця до партнерської взаємодії з батьками дітей дошкільного віку розглядається дослідниками [4] як інтегративна якість особистості, що забезпечує результативну взаємодію педагога з батьками, включає професійно-педагогічні погляди та переконання, емоційно-вольову сферу особистості, професійні знання, уміння і прагнення працювати з батьками в сучасних умовах, самооцінку, етичну, правову культуру педагога.

Дослідниці Г.Борин, Т.Жаровцева [1; 2; 4] як важливу складову системи підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти до партнерської взаємодії з батьками вихованців розглядають дотримання певних організаційно-педагогічних умов підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти до роботи з батьками, до яких відносять такі: формування позитивної мотивації до вивчення актуальних питань взаємодії батьків між собою та з дитиною щодо її виховання в родині; забезпечення підготовки до самоаналізу професійно-особистісних якостей; формування вмінь моделювати майбутню професійну діяльність; професійну спрямованість змісту навчальних дисциплін з урахуванням особливостей партнерської взаємодії з батьками дітей дошкільного віку (забезпечення первинної соціальної адаптації дитини, емоційного спілкування, формування в батьків мотивів, що спонукають їх до співпраці з педагогами закладу дошкільної освіти з питань розвитку й виховання їхньої дитини).

Зорієнтованість дошкільного виховання на сім'ю, а не на суспільство в цілому реалізується в різних педагогічних підходах і моделях взаємодії з батьками, упроваджених у практику дошкільної освіти в різних країнах світу як-от: адлеровська модель, навчально-теоретична модель, модель чуттєвої комунікації, модель, заснована на транзактному аналізі Є. Берна, модель групових консультацій Х.Джинота [4].

Адлеровська модель ґрунтується на взаємоповазі членів сім'ї, рівноправності та співробітництві, відмові від дій з позиції сили і диктату щодо дитини, визнанні індивідуальних відмінностей і різних можливостей членів сім'ї, є невід'ємною частиною й умовою функціонування демократичного суспільства.

Навчально-теоретична модель базується на теорії біхевіоризму, визначає як основне завдання в роботі з батьками навчити їх оцінювати і прогнозувати поведінку, що має забезпечити формування соціальних навичок поведінки.

Модель почуттєвої комунікації ґрунтується на теорії особистості К.Р. Роджерса. Основна увага у вихованні батьків приділяється розвитку навичок спілкування, творчого начала, зміцненню почуття впевненості в собі.

У моделі, заснованій на транзактному аналізі Е.Берна, кожен учасник взаємодії розглядається в певному его-стані: Дитина, Батько, Дорослий. Метою виховання батьків є формування вміння розуміти свою поведінку і поведінку навколишніх у категоріях транзактного аналізу, що дозволяє більш ефективно керувати взаємодією.

Модель групових консультацій, розроблена дитячим психотерапевтом Хаїм Джайнотт, упродовжується як модель групової терапії для батьків і передбачає такий результат: навчити їх вирішувати конкретні проблеми, що виникають у сім'ї; забезпечити обмін досвідом виховання дітей між батьками; допомогти батькам зрозуміти себе, що допоможе їм краще розуміти своїх дітей.

Спільним для вищезазначених моделей є пріоритет інтересів сім'ї над інтересами суспільства, спрямованість взаємодії з батьками на вирішення проблем сім'ї.

У процесі формування готовності майбутніх фахівців дошкільної освіти до партнерської взаємодії з батьками вихованців необхідно враховувати класифікацію типів батьків, запропоновану Е. Панько [3]: 1) батьки, які не приділяють належної уваги вихованню своєї дитини; 2) батьки, які не сприймають вихователя дошкільного навчального закладу як фахівця в галузі педагогіки; 3) батьки, байдужі до роботи дошкільного навчального закладу, пасивні; 4) батьки, які надмірно піклуються про свою дитину, переоцінюють її; 5) батьки, які недооцінюють роль дошкільного виховання в розвитку дитини; 6) батьки, індивідуальні й вікові особливості яких утруднюють установлення контакту з дітьми; 7) батьки з невисоким рівнем культури, неосвічені в галузі педагогіки і психології сімейного виховання.

Використання запропонованої класифікації спрямоване на забезпечення формування професійної компетентності майбутніх фахівців дошкільної освіти щодо партнерської взаємодії з батьками вихованців на основі реалізації когнітивного та методичного компонентів моделі такої підготовки.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, яким присвячується стаття. Відзначаючи досягнення й напрацювання педагогів закладів дошкільної освіти у співпраці з сім'єю, варто звернути увагу й на наявні невирішені питання в цій діяльності, визначені на основі аналізу практики роботи закладів дошкільної освіти, зокрема: нераціональне поєднання індивідуальних, групових і колективних форм роботи з батьками, захоплення застосуванням колективних форм; формальне ставлення педагогів до взаємодії з батьками через недооцінку виховної ролі сім'ї; невміння вихователів зацікавити батьків конкретною проблемою; недостатнє врахування культурних, освітніх, вікових особливостей батьків, їхніх поглядів на виховання, що робить неможливим конкретизацію завдань і методів виховання дітей; невміння знаходити відповідні форми спілкування з батьками.

Причини названих невирішених питань полягають у недостатній теоретичній підготовці педагогів до освіти батьків, спілкування з ними та налагодження партнерської взаємодії, що зумовлює необхідність формування внутрішньої готовності педагогів до взаємодії з батьками в умовах сучасної суспільної практики.

Важливою складовою когнітивного й методичного компонентів підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти до партнерської взаємодії з батьками є вивчення особливостей батьків, формування вмінь майбутнього педагога спілкуватися з різними типами батьків і доцільно обирати форми, методи і прийоми педагогічного впливу на сім'ю з метою забезпечення партнерської взаємодії з нею в питаннях розвитку вихованців, забезпечувати партнерську взаємодію з батьками в інтересах дитини.

У процесі підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти до партнерської взаємодії з батьками вихованців потрібно формувати вміння вирішувати питання, які мають місце у процесі спілкування і взаємодії педагогів з батьками: подолання формального ставлення

педагогічних колективів до роботи з батьками внаслідок недооцінки виховної ролі сім'ї; орієнтації на батьків загалом, без урахування розходжень у віці, освіті, культурному рівні, поглядах на виховання дітей; відсутності в педагогів закладів дошкільної освіти комунікативних навичок, необхідних для встановлення позитивної взаємодії з батьками [1; 2; 4; 7].

Вихователі повинні бути зацікавленими в наданні допомоги батькам щодо оволодіння ними змістом і організацією виховання дітей у сім'ї, знаннями та вміннями виховного впливу, педагогічно освічувати батьків, установлювати позитивну комунікацію та взаємодію між закладом дошкільної освіти та батьками в інтересах дитини.

Мета статті полягає в обґрунтуванні сутності, змісту і форм підготовки майбутніх вихователів до партнерської взаємодії з батьками вихованців, визначенні напрямів роботи педагогів закладу дошкільної освіти з означеної проблеми.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. У процесі формування готовності фахівців дошкільної освіти до партнерської взаємодії з батьками вихованців виходимо з положення про те, що взаємодія в суспільному середовищі здійснюється у трьох аспектах: соціальному, психологічному, педагогічному, між якими наявний дидактичний взаємозв'язок.

В основі нової філософії взаємодії сім'ї та інших соціальних інститутів – ідея про те, що за виховання дітей несуть відповідальність батьки, а всі інші соціальні інститути мають допомагати, підтримувати, спрямовувати й доповнювати їхню виховну діяльність. Ця ідея відображена в законах України «Про освіту», «Про дошкільну освіту», Базовому компоненті дошкільної освіти.

Зокрема, у статті 11 Закону України «Про освіту» [8] зазначено, що відповідальність за здобуття дітьми дошкільної освіти несуть батьки. Також батьки самостійно обирають способи і форми, якими забезпечують реалізацію права дітей на дошкільну освіту. Органи місцевого самоврядування створюють умови для здобуття дошкільної освіти різними способами, зокрема – і на основі реалізації освітніх програм неформальної освіти для батьків.

Офіційно здійснювана у країні політика перетворення виховання із сімейного в суспільне відходить у минуле, а разом із цим – і переконання про педагогічну некомпетентність батьків, їхнє небажання її переборювати. На практиці мають місце певні способи і форми роботи з сім'єю з домінуванням монологу педагога, що спричинює помилки у спілкуванні педагога з батьками, для прикладу: байдужі звертання, покvapливисть в оцінці дитини з акцентом на негативні прояви, зневага до співрозмовника тощо.

Взаємодія є одним зі способів організації спільної діяльності, що здійснюється на основі соціальної перцепції та за допомогою спілкування. У практиці діяльності фахівців дошкільної освіти повинні застосовуватися різні види взаємодії з батьками. Ці напрями визначаються відповідно до конкретної соціальної ситуації розвитку, особливостей і специфіки конкретних батьків і дітей. Важливими формами роботи педагогів закладу дошкільної освіти з питань формування партнерської взаємодії з сім'ями є ознайомлення, залучення, навчання, особиста участь батьків у плануванні та організації й оцінюванні педагогічного процесу, плануванні життєдіяльності дітей у дошкільному закладі освіти.

Метою дошкільної освіти є забезпечення цілісного розвитку дитини, її фізичних, інтелектуальних і творчих здібностей на основі виховання, навчання, соціалізації і формування необхідних життєвих навичок [8]. Відповідно освітня діяльність закладу дошкільної освіти спрямована на розвиток кожного здобувача освіти завдяки використанню різних способів взаємодії, зокрема – забезпечення можливості включення дітей у сучасну діяльність і спілкування з різними групами населення, уведення їх у реальні життєві ситуації, подолання «бар'єрів» у спілкуванні дітей із дорослими і дорослих із дітьми.

Сучасному суспільству та сім'ї потрібні відкритість і визнання партнерських прав батьків. Важливими принципами партнерської взаємодії вихователів і батьків є такі:

забезпечення емоційного благополуччя в закладі дошкільної освіти і сім'ї; збереження єдності мети й завдань освіти дітей; повага у ставленні дитини вихователів й батьків; урахування вихователями умов та особливостей сімейного виховання, а батьками – умов освітнього процесу в сучасному закладі дошкільної освіти.

У процесі підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти до партнерської взаємодії з батьками вихованців важливо ураховувати положення про те, що на практиці педагог закладу дошкільної освіти працює в утворенні «дорослий – дитина». Відповідно схема «дорослий – дорослий» у контексті його професійної діяльності перетворюється у взаємодію за схемою «педагог – дитина – батьки». Публічне визнання педагогом рівноправності об'єднаних діяльністю сторін підвищує соціальний статус батьків; при цьому контакти учасників тріади «педагог – дитина – батьки» набувають рівноправності [4].

Специфіка педагогічної діяльності зумовлює певні вимоги до педагогів закладів дошкільної освіти, які працюють над забезпеченням партнерської взаємодії з дитиною та її сім'єю. Специфічними особливостями цієї взаємодії є такі: усвідомлення рівноправності сім'ї у процесі партнерської взаємодії; розуміння кожної сім'ї та соціально-психологічних процесів, які відбуваються в ній; забезпечення розвивального характеру педагогічної взаємодії, шанобливе ставлення до сім'ї і дітей; упевненість батьків у розумінні й підтримці педагогом розвитку їхньої дитини. Формування таких здатностей є невід'ємною складовою підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти до партнерської взаємодії з батьками вихованців у процесі навчання в закладі вищої освіти.

Сучасні форми партнерської взаємодії з батьками спрямовані на привернення уваги батьків до змісту роботи закладу дошкільної освіти. Батьки краще пізнають свою дитину, коли мають можливість спостерігати її поведінку, спілкування й діяльність у нових ситуаціях. Система підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти спрямована на формування вмінь організації таких форм роботи з батьками вихованців, як-от: проєктів, фестивалів, свят, круглих столів, майстер-класів, тренінгових занять, семінарів-практикумів тощо.

Важливою складовою системи роботи із залучення батьків до партнерської взаємодії є спільна діяльність зі створення сучасного освітнього середовища в закладі дошкільної освіти, здійснення індивідуального консультування батьків із питань особистісного розвитку їхньої дитини, участь батьків у продумуванні, підготовці і проведенні заходів, свят, гурткової роботи; ознайомлення батьків з особистими досягненнями їхніх дітей, проєктування спільної діяльності педагогів і батьків з метою забезпечення прогресу виховання і розвитку дитини.

Забезпечення персоніфікованої взаємодії з дітьми та їхніми батьками підвищує рівень сприйняття батьками педагогів закладу дошкільної освіти, довіри й поваги до них. Установлення індивідуальних контактів педагогів закладу дошкільної освіти з батьками сприяє створенню та зміцненню сприятливої емоційної атмосфери в забезпеченні їхньої партнерської взаємодії.

Висновки. Підсумовуючи вищевикладене, зазначаємо, що формування готовності майбутніх фахівців дошкільної освіти до партнерської взаємодії з батьками вихованців є складовою процесу формування професійної компетентності майбутніх фахівців дошкільної освіти.

Система підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти до партнерської взаємодії з батьками вихованців поєднує такі складники: підходи, принципи, напрями, завдання партнерської взаємодії з батьками вихованців, організаційно-педагогічні умови підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти до роботи з батьками, фактори ефективності, критерії і показники підготовки студентів до партнерської взаємодії з батьками вихованців, специфічні особливості такої взаємодії.

Список використаних джерел

1. Борин Г. В. Професійна підготовка студентів до просвітницько-консультативної взаємодії засобами педагогічної практики / Г.В. Борин // Науковий вісник Мукачівського державного університету. – 2015. – Випуск 2. – (Серія «Педагогіка та психологія»). – С 32-36.
2. Борин Г. В. Організаційно-педагогічні умови підготовки майбутніх вихователів до роботи з батьками дітей раннього віку / Г.В. Борин // Обрії. – 2015. – № 1 (40). – С. 9–12.
3. Панько Е. А. Психология деятельности воспитателя детского сада / Е. Панько. – Мн. : Высшая школа, 1986. – 156 с.
4. Жаровцева Т. Г. Теоретико-методичні засади підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти до роботи з неблагополучними сім'ями : дис. на здобуття наук. ступеня докт. пед. наук : 13.00.04 / Жаровцева Тетяна Григорівна. – Одеса, 2007. – 412 с.
5. Залізняк А. М. Підготовка майбутніх вихователів до роботи з батьками з морального виховання дітей старшого дошкільного віку : дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.04 / Залізняк Алла Миколаївна. – Умань, 2009. – 247 с.
6. Методичні рекомендації щодо організації взаємодії закладів дошкільної освіти з батьками вихованців : лист МОН України від 11.10.2017 № 1/9-546 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://drive.google.com/file/d/0Bxpu4GDxDpc7YWVvcWUtVWJpdEk/view>.
7. Михальська С. А. Вплив сім'ї на формування особистості дитини / С. А. Михальська // Вісник. – № 121. – Том II. – (Серія "Психологічні науки"). – С. 22–28.
8. Про освіту : Закон України від 05.09.2017 № 2145-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2145-19/page>.

Стадник Н.В., Вольнец Ю. А. Подготовка будущих специалистов дошкольного образования к партнерскому взаимодействию с родителями воспитанников

В статье охарактеризованы составляющие системы подготовки будущих специалистов дошкольного образования к партнерскому взаимодействию с родителями воспитанников. Определена сущность понятия «готовность будущего специалиста к партнерскому взаимодействию с родителями детей дошкольного возраста».

Система подготовки будущих специалистов дошкольного образования к партнерскому взаимодействию с родителями воспитанников рассматривается комплекс составляющих, сочетающий подходы, принципы, направления, задачи партнерского взаимодействия с родителями воспитанников, организационно-педагогические условия подготовки будущих воспитателей учреждений дошкольного образования к работе с родителями, факторы эффективности, критерии и показатели подготовки студентов к партнерскому взаимодействию с родителями воспитанников; специфические особенности такого взаимодействия.

Использование принципов партнерского взаимодействия педагогов учреждения дошкольного образования и родителей, особенностей типов родителей рассматривается как основа формирования профессиональной компетентности будущих специалистов дошкольного образования по вопросам партнерского взаимодействия с родителями воспитанников на основе реализации когнитивного и методического компонентов модели такой подготовки.

Ключевые слова: будущие специалисты дошкольного образования, партнерское взаимодействие с родителями воспитанников, формирование профессиональной компетентности будущих специалистов дошкольного образования.

Stadnik N.V., Volynets Yu. O. Preparation of Future Preschool Education Specialists to Partner Interaction with the Parents of Pupils

The article describes the components of the training system for future specialists in pre-school education to partner interaction with parents of pupils. The essence of the concept "the willingness of the future specialist to partner interaction with the parents of preschool children" is determined.

The system of future specialists preschool education preparation for partnership with parents of pupils is considered a complex of components, combining approaches, principles, directions, tasks of partner interaction with parents of pupils, organizational and pedagogical conditions for the preparation of future educators of pre-school education institutions for work with parents, efficiency factors, criteria and indicators of students' preparation for partnership with parents of pupils; specific features of such interaction.

The use of the principles of partnership between teachers of pre-school education institutions and parents, the specifics of the types of parents is considered as the basis for the formation of professional competence of future specialists in preschool education on the issues of partnering with parents of pupils based on the implementation of the cognitive and methodological components of the model of such training.

Key words: future specialists of preschool education, partnership with parents of pupils, formation of professional competence of future specialists of preschool education.